

РЕШЕНИЕ

№ 6424

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6809** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /А./, депозирана чрез юрисконсулт Д. Д., против Решение № 2584/01.06.2023 г., постановено по АНД №4679/2023 г. по описа на Софийски районен съд, /СРС/, наказателно отделение /НО/, 116 – и състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ №[ЕГН] на А.. Със същия на "БАРТЕР" ЕООД, [населено място] е била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева, на основание чл.187а, ал.2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП, за нарушение по чл.102, ал.2 ЗДвП. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че нормата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, но в ал.7 от същата разпоредба е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10. Твърди се също, че издаването на електронен фиш за нарушение на чл.179, ал.3 - 3в ЗДвП е предвидено и в нормите на чл.167а, ал.2, т.8 ЗДвП и чл.167а, ал.4 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението. Претендира се разноски,

на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

Ответникът, "БАРТЕР" ЕООД, [населено място], чрез процесуалния си представител адв. К. Ч., в представен писмен отговор и писмени бележки, оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на разноски по представен списък..

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е бил Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН] на А., с който на "БАРТЕР" ЕООД, [населено място] е наложено административна имуществена санкция в размер на 2500, 00 лева, на основание чл.187а, ал.2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/, вр. чл.179, ал.3б ЗДВП, за нарушение по чл.102, ал.2 ЗДВП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел за установено, че от събраните в хода на въззивното производство доказателства безспорно е установено, че на 30.12.2021 г., в 15:51 часа, ТОВАРЕН АВТОМОБИЛ СКАНИЯ Г 420 ЛА 4 Х 2 Х., собственост на жалбоподателя, с регистрационен номер С. с технически допустима максимална маса 18600, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40000 кг, се движил в Столична община, по път А-6 км 50+427, п.в. И. с посока намаляващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427. За извършеното нарушение срещу дружеството, като собственик на регистрираното ППС, бил издаден обжалвания електронен фиш № [ЕГН] от 30.12.2021 г.

СРС е приел, че макар да се твърди, в хода на въззивното производство, въпреки изрично дадените указания в тази насока, не е доказано плащане на съответната такса, а от предоставения клип е установено, че МПС с посочения регистрационен номер се е движело по съответния път. Предвид това е извел извод, че е осъществен състава на вмененото нарушение. Въпреки това е приел, че обжалвания пред него ЕФ следва да бъде отменен, защото А., Национално Т. управление няма процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДВП, респективно в ЗАНН. Изложил е мотиви, че процедурата за санкциониране на нарушенията на чл.179, ал.3б от ЗДВП е предвидена в чл.189е, ал.1 и сл. от същия закон и повелява съставянето на АУАН - актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал.3 - Зв се съставят от длъжностните лица на

службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност, като ал.12 на същия член предвижда и издаване на НП. Отклонението от тази обща и развита в ЗАНН процедура по ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицата са изрично предвидени в закон и само при изрично очертана ясна възможност за нейното дерогиране е възможно този вид юридическа отговорност да се търси по друг ред, включително и облекчен такъв, чрез издаване на електронен фиш. В случая СРС е констатирал, че законодателят не е предвидил такъв ред и следователно, издавайки електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП, а не АУАН и респективно наказателно постановление, е допуснато съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяна на атакувания санкционен акт.

Във връзка с възраженията на АНО, че ЕФ е издаден на основание чл.189ж, ал.1 ЗДвП, въззивният съд е изложил мотиви, че именно това е разпоредбата, която предвижда отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП. В случая обаче законодателят е предвидил възможност да се издава ЕФ за нарушение на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за такова по чл.179, ал.3б от ЗДвП, каквото е процесното СРС е изложил подробни мотиви защо счита, че правомощието на А. да издава електронни фишове за нарушение от вида на процесното не произтича от разпоредбите на чл.167а, ал.4 ЗДвП и чл.189ж, ал.7 ЗДвП. Приел е, че единствената норма, която урежда такава възможност е чл.189, ал.1 от ЗДвП и там такава процедура не е предвидена. Разширително тълкуване на този вид разпоредби е недопустим във вреда на санкционираните субекти, което е основен принцип в правото.

По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като издаден при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, X. касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл.189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на

нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179.ал.3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба – на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са нови, приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена “АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ“.

Разпоредбите на чл.167а, ал.1, ал.2 и ал.4 от ЗДвП уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал.1), както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в.“ (ал.2, т.8), както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в. (ал.4). Посочените разпоредби не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл.4б, ал.3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми,

уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при издаването на правните норми.

Като е приел, че за нарушението по чл.178, ал.3б ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове и е отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решението си в съответствие със закона, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, съобразно представения списък на разноските и доказателствата за тяхното извършване, а именно в размер на 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за касационното производство.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2584/01.06.2023 г., постановено по АНД №4679/2023 г. по описа на Софийски районен съд, /СРС/, наказателно отделение /НО/, 116 – и състав.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура", [населено място] да заплати на "БАРТЕР" ЕООД, [населено място] деловодни разноски в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.